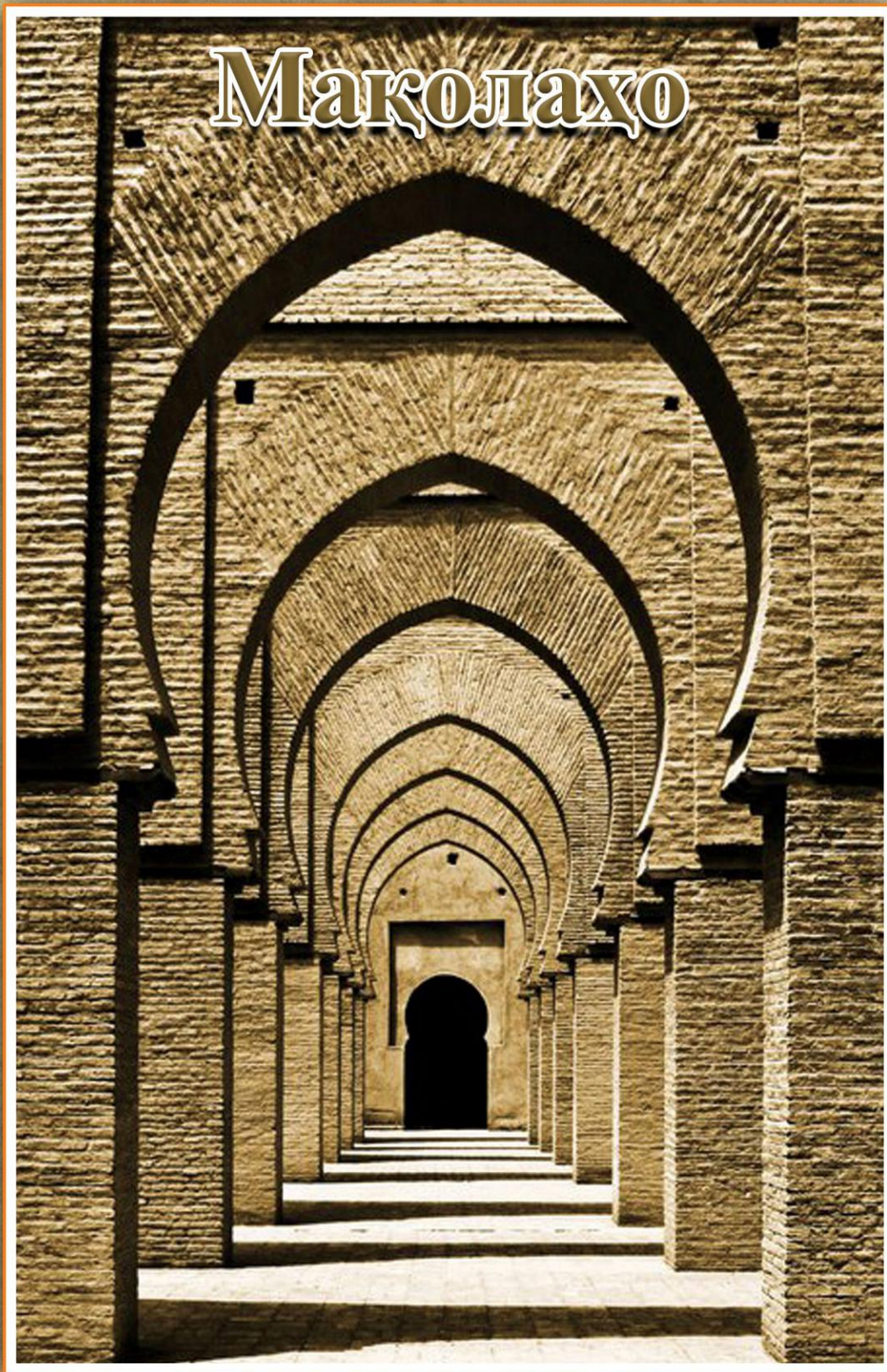

Мақолаҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:
Чаро Бозгашт ба Ислом?!

Нависандаи мақола:
Юсуф Салимӣ

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар маҳсуб намешавад.

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

Чи басо таъассф аст ки имрӯз содатарин ва пеши по афтодатарин гузораҳо ва мафохими ибтидоӣ аз сӯй иддае фаҳм намешавад ва ё мавриди тардиди бархӣ мункирони лаҷуҷ қарор мегирад; Касоне ки ҳамме чуз муҳолифат ва дағдағае чуз айбтарошӣ надоранд ва танҳо коре ки хуб ёд доранд, ба чолиш кашидани возеҳот ва баҳонагирӣ ва айбҷӯӣ дар мавриди мусалламот аст. Ба унвони намуна пас аз интишори китоби вазин ва арзишманди <<Бозгашт ба Ислом>> ба қалами аллома <<Мансури Ҳошими Хуросонӣ>> иддае роҳ афтоданд ва бидуни онки навбат ба мутолеъаи ин китоб ва нақди мухтавои он бирасад, дар гоми аввал ба номи он ирод гирифтанд! Ин ҳам иродоте ки мо дар забони моҳвораи аз он ба <<Иродоти банӣ исроъил>> таъбир мекунем; Чароки иродотӣ ғайри муваҷҷаҳ ва ношӣ аз сафоҳат аст. Хулосаи шубаҳоти инон бадин қарор аст:

Чаро нависанда, чунин номеро барои китоби худ баргузидааст? Чаро <<Бозгашт ба Ислом>>?! Магар мо кофир ҳастем ки ӯ меҳаҳад моро ба Ислом даъват кунад? Магар мо аз Ислом берун рафтем ки ӯ меҳаҳад моро ба Ислом бозгардонад? Аслан <<Бозгашт ба Ислом>> дар миёни мусалмонзодаҳо чи маъно медиҳад ва даҳҳо магар ва

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

аммои дигар аз ин қабил. Инон монанди касоне ки барои худ баҳраи том аз Ислом қобил ҳастанд ё худро заими Ислом ва ё шояд ҳам намояндаи томмул ихтиёри он мепиндоранд аз ин унвон ба ҳайрат омадаанд ва он чунон ғайраташон ба чӯш омадааст ки наметавонанд чунин таъбири сода ва бетаколифиро бифаҳманд ва ҳазмаш кунанд! Шояд ҳам хуб медонанд ки мақсуди нависандаи арҷманди ин китоб аз чунин унвоне чи будааст ва танҳо банои бар лачочат ва иънод доранд. Аммо дар ҳар сурат, бояд изъон кард ки ин мавзӯи чандон ғомиз ва печидае нест ки идрок нашавад ва то ин андоза барои иддае суъол барангез бошад; Чароки аз як сӯ бо камтарин таварруқ ва мурочиъа ба китоб ва низ бо хурдтарин илтифоте ба ғарази нависанда бо тавачҷуҳ ба воқеиятҳои мавҷуд дар ҷаҳони Ислом маънои мавриди назар аз ин таъбир ки чизе ҷуз бозгашт ба Исломи холис ва комил бар канор аз ҳамаи бидъатҳо ва инҳирофоти мавҷуд нест ошкор мешавад ва аз сӯи дигар, мафҳуми <<Бозгашт>> ба Ислом, гунаи тадоъӣ кунандаи мафҳуми «أوبه» (бозгашт) ба сӯи Худованд аст ки барои ҳар бандае аз бандагони Худованд агарчи анбиёъ ва авлиёи ӯ сифатӣ писандида ва чи басо амрӣ зарурӣ буда ва ҳаст; Ҳамчунонки Худованд дар Қуръон ба қаррот ба чунин бозгаште ишора карда ва масалан дар мавриди Довуд алайҳи салом мефармояд: «وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ»¹; <<Ва ёд кун банди Мо Довудро ки яде [қудрате] дошт ҳамоно ӯ бисёр бозгашт кунанда буд>> Ё дар мавриди Айюб алайҳи салом мефармояд: «وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا دَاوُدَ»²; <<Мо ўро собир ёфтем; Чи бандани хубе! Ҳамоно ӯ бисёр бозгашт кунанда буд>> Ҳамчунон Худованд ба Аввобин (бозгашт кунандагон) ваъдаи мағфират медиҳад ва мефармояд: «رَبُّكُمْ»³; <<Парвардигори шумо аз дарунҳоятон огоҳтар аст агар солеҳ бошед ҳамоно ӯ барои бозгашт кунандагон омӯрзанда аст>>. Бинобарин ҳангоме ки Худованд сифати авлиёъ ва анбиёи худро «أَوَّابٌ» ба маънои бисёр бозгашт кунанда ба сӯи ҳудаш зикр мекунад ва онро бо шевотарин таъбир меситояд, маълум мешавад ки бозгашт ба сӯи Худованд ва дине ки

1. Сод/ 17.

2. Сод/ 44.

3. Исроъ/ 25.

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

нозил кардааст натанҳо амри мазмумӣ нест, балки мавриди ризояти Парвардигори мутаъол ва мояи ҷалби раҳмати Ў ва муктазии подош аст. Лизо шойиста аст ки бархӣ баҳонаҷӯён ба ҷои тарҳи ин шубаҳоти саҳиф ва хандадор кӯшиш намојанд то аз «وَاٰیٰن» бошанд ва дар ин амали солеҳ ба анбиёӣ изоми Илоҳӣ иқтидо кунанд.

Ҳол ки инро донистем, бояд ба ин нукта низ ишора кунем ки бо вучуди мусаччал будани зарурати бозгашт ба Ислом ва бидоҳати он, агар афроде ҳастанд ки камокон бар мавзӯи худ таъкид меварзанд ва бо иродаи ҷиддӣ ва ба дур аз масқарабозиҳои бархӣ муъонидин, дар ин эътироз ва эътиқодашон ба адами зарурати бозгашт ба Ислом пой мефишоранд, тардиде боқӣ намононад ки дучори гунаи инҳирофи фикрӣ ва фасоди ақидатӣ ҳастанд, то андозае ки бо қотеъияти боло ҳеҷ ниёзе ба бозгашт ба сӯи Исломи ростин эҳсос намекунанд ва ончи имрӯз дар кишвари худ ё мазҳаби худ мушоҳида мекунандро айнан ва бидуни кам ва зиёд, ҳамон Исломи мавриди ризояти Худованд мепиндоранд ва ба он розӣ ҳастанд! Дар ҳоле ки чунин пиндоре реша дар инҳирофӣ бузург дорад ва ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ бо як тақсимбандии сода решаи ин инҳирофотро ба ҳубӣ вокорвӣ ва ошкор мекунад ва мефармояд:

<<Зарурати бозгашт ба Ислом ҳангоме ошкор мешавад ки аз як сӯ зарурати иқомаи Ислом ва аз сӯи дигар, адами иқомаи он тавассути мусалмонон дар ҳоли ҳозир, ошкор шавад; Чароки ҳаргоҳ ин ду муқаддам ошкор нашавад, сухан гуфтан дар бораи бозгашт ба Ислом, бемаъност...>>¹.

Тардиде нест ки иқомаи Ислом зарурӣ аст ва то кунун низ Ислом он гуна ки бойиста ва шойиста аст иҷро нашудааст, аммо ба назар мерасад ки ин ду муқаддама ало рағми бидоҳат ва вазоҳаташ ҳанӯз барои ин ҷамоғат ошкор нашудааст ва инон зарурати бозгашт ба Исломо дарк накардаанд, дар ҳоле ки чунин пиндоре таваллии фосиди бешумореро дар пай дорад ва бузургтарин зараротро ба Ислом ворид хоҳад овард; Чи онки аз як сӯ Исломо динӣ ноқис ва очиз муъаррифи мекунад, ки тавони барқарорӣ саъодат, оромиш

1. Ҳошими Хуросонӣ, Бозгашт ба Ислом, с115

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

ва амниятро барои пайравони худ ва ба тариқи авло барои ҳамаи инсонҳо надорад ва то имрӯз ало рағми ҳамаи иддаёҳое ки матраҳ намуда, натавонистааст ваъдаҳои худ мабнӣ бар таҳккуки адолат ва баробари амалӣ гардонад. Лизо ин ҷоҳилон бо чунин хатои ошкоре мардумро бо тамоми суръат ва сӯй дингурезӣ дар арсаи фардӣ ва сикулорисим дар арсаи иҷтимоӣ суқут медиҳанд ва дар салоҳияти Ислом барои саъодати башар ва тасаддии умури сиёсӣ ва иҷтимоӣ мусалмонон тардиди ҷиддӣ эҷод мекунанд. Ба илова инро низ бояд ошкор кард ки дар канори ҳамаи ин харобкориҳо, беҳтарин баҳона ва ҳӯроки таблиғоти барои кофирони бадҳоҳ ва фурсатталаб фароҳам менамоянд то ҳаҷмаҳои худ алайҳи Исломо ҳаҷимтар ва густардатар аз гузашта пай бигиранд ва ҳамвора суҷаҳои тозае барои қор дошта бошанд.

Аз сӯй дигар чунин дидгоҳи муҳарриб ва зиёнборе мояи яъс, ноумедӣ ва сархудагии мусалмонон мешавад ва умеди онон ба таҳаққуки ормонҳои Исломиро ба як орзуии воҳӣ ва нофарҷом мубаддал мекунад; Далили ин амр ҳам он аст ки ин сафихон, ниҳояти омол ва орзуҳои Исломо ҳамин авзои имрӯз муъаррифӣ мекунанд ва бар рӯй ин таваҳхум исрор мекунанд ки дар ҳоли ҳозир бархӣ аз ҳокимони кишварҳои Исломӣ, Исломо он андоза ки имконаш будааст, иҷро мекунанд ва бо ин васф дигар чорае аз таҳаммули авзои мавҷуд нест ва наметавон чизеро тағйир дод! Инҳо ба воситаи таъаллуқи хотир ё иртиботи пушти пардае ки бо бархӣ низомҳои сиёсӣ дар кишварҳои Исломӣ доранд ин гуна барои онон таблиғот мекунанд ва ононро Исломитарин ва беҳтарин ҳукуматҳо дар ҳоли ҳозир меҳонанд то ин гуна мардумро ба сӯй онон ҷазб кунанд ва бар қудрату нуфузашон бияфзоянд ва хушхидмати худ ба тавоғутро ба исбот бирасонанд. Дар ҳоле ки онон муваззаф ҳастанд пеш аз ҳар чиз ба Ислом хидмат кунанд, аммо бадбахтона воқеъият он аст ки инҳо бо ин амалкардашон чи бидонанд ва чи набонанд дар ҳоли теша задан бар решаи Ислом ҳастанд; Чароки Исломо мутародиф бо бархӣ ашқоли ҳокимиятӣ ва сиёсӣ монанди <<Ҷумҳурии Исломӣ>> ва <<Вилояти фақиҳ>> муъаррифӣ мекунанд ва бо ин равиши хоёинона, ҳар мафсадае ки бар ин ҳокимиятҳо бор мешавад бар дӯши Ислом меафкананд.

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

Инон бо ин равиши муҳарриб ва худхоҳона, мардуми содадил ва беҳабарро аз Ислом дилзада ва гурезон мекунад ва онро нокоронад ва бефоида чилва медиҳанд, дар ҳоле ки ин ҳукуматҳои мавриди алоқаи онҳо ва ҳокимони бекифояташон ҳастанд ки ноборонад ва бемасрафанд на Ислом; Зеро мумкин нест шариъате ки Худованд онро барои бандагонаш комил карда ва писандидааст, ноқис ва нокоронад бошад.

Табиъатан дар зеҳни як инсонӣ оқил ин суъл матрах мешавад ки магар Ислом наёмадааст ки ба сурати комил иҷро шавад пас бар чи асос, ин идда иҷроӣ ноқиси онро матлуб медонанд? Ё бар чи асос меӯянд ки дар ҳоли ҳозир иҷроӣ он беш аз ин мумкин нест? Магар Худованд Исломо дини комил қарор надодааст? Агар ин гуна аст, пас оё ирода фармудааст ки дини комил иҷро нашавад? Ё асосан чаро ғачойеъӣ ки имрӯз дар мамолики Исломӣ рӯх медиҳадро нодида меингоранд ва фаромӯш кардаанд ки Ислом барои мубориза бо ҳамин бўҳронҳо ва ғачоёе омадааст? Магар фаромӯш кардаанд ки Ислом барои кӯтоҳ қардани дасти мустақбирин ва ҷабобира ва нобудии тавоғут ва барқарории адолат ва инсоф аз сӯй Худованд муқаррар гардидааст? Пас чи шудааст ки дар ҷаҳони Ислом, нооромӣ бештар аз ҷаҳони қуфр аст? Оё ҳамаи инҳо дар ҳоле аст ки Ислом ба андозаи қофӣ иҷро мегардад?! Ва дахҳо суълҳои дигар ...

Ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ бо ишроф ва ихотаи қомил ба ин таволии фосид ва бо назар ба аҳмияти ин мавзӯ бо баёнӣ шаффоф ва равшангарона мефармояд:

<<...бозгашт ба Ислом ҳангоме зарурат дорад ки Ислом ба маъноӣ ақойид ва аҳқомӣ ҳос, моӣ саъодати мусалмонон дар дунё ва охират ва растгорӣ онон аз мушқилоти моддӣ ва маънавияшон доништа шавад, на он ҷуноқи қофирон мепиндоранд, моӣ инхитоти фарҳангӣ, инфӣъоли сиёсӣ ва ақабатодагии иқтисодии мусалмонон; Чароки дар ин сурат, таҳаллус аз он агар чи бо ҳифзи эҳтиромаш дар зоҳир, ҷуноқи барҳӣ аз давлатҳои мусалмон пай мегиранд, мутабайӣ аст ва нидоӣ бозгашт ба сӯй он, матлуб нест ва мавриди эъроз ва муҳолифати Исломгурезон воқеъ мешавад.

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

Ҳамчунонки ҳангоме маъно меёбад ки пазируфта шавад, Ислом ба унвони муҷибӣ барои саъодати мусалмонон ва растгории онон аз мушкилоти моддӣ ва маънавияшон, то кунун дар миёни онон таҳаққуқ наёфтааст; Чароки агар дар миёни онон таҳаққуқ ёфта буд, табъан саъодат ва растгории мавриди назар, ба ҳайси самараи зотӣ ва қатъии он, барои онон таҳаққуқ ёфта буд, дар ҳоле ки мусалламан барои онон таҳаққуқ наёфта ва мушкилоти онон дар ҷиҳати мухталиф машҳуд аст; То ҷойе ки талош барои табрикаи онон аз ин иттиҳом ва дифоъ аз ақоид ва аъмолашон, чизе ҷуз тасоҳул ва муқобила дар баробари махсус нест; Чароки махсус аст, мушкилоти густарда ва амиқе дар миёни мусалмонон вуҷуд дорад ва табъан вуҷуди онҳо ё ношӣ аз адами кифояти Ислом барои ҳалли онҳост ва ё ношӣ аз адами таҳаққуқи Ислом!>>¹

Ва дақиқан дар ҳамин нуқта аст ки кофирони муғриз ва ё мусалмонони ҷоҳиле ки дучор аз худ бегонагӣ шудаанд ва ҳуввияти худро фаромӯш кардаанд, ба ҷои онки ҳушёр шаванд ва решаи мушкилотро дарёбанд, дучори инҳирофи хатарноке мешаванд ва ба ҷои онки нобасомониҳои мавҷуд дар ҷаҳони Исломо ношӣ аз адами иҷрои Ислом бишуморанд, решаи ихтилол ва ноқоимо ба ҳуди Ислом нисбат медиҳанд. Аз ҳамин рӯст ки ҳазрати аллома дар идома мефармоянд:

<<Дар ин миён, қасоне ки ба Ислом бовар надоранд, мепиндоранд ки он кифояти лозим барои ҳалли мушкилоти мусалмононро надорад; Ба ин маъно ки мусалмонон, Исломо муҳаққақ сохтаанд, вале он қодир ба ҳалли мушкилоти онон нест, балки худ омили пайдоиш ё афзоиши мушкилоти онон аст ва бо ин васф, ҷорие ҷуз даст бардоштан аз он ва рӯй овардан ба мабонии дигар нест. Аз ин рӯ, ошкоро ба ҷудой дин аз дунё даъват мекунад ва Исломгарой дар ҷомеъаро монев аз тақомул ва тараққии он мешуморанд ва барои ҷойгузин сохтани ақоид ва аҳкоми

1. Ҳамон

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

башарӣ бо ақойид ва аҳкоми он мекушанд. Дар баробар, касоне ки ба Ислом бовар доранд медонанд ки он динӣ комил ва саъодатбахш аст ва зарфияти ҳалли мушкилоти моддӣ ва маънавии мусалмононро дорад ва агар тоқунун ин мушкилотро ҳал накарда, ба хоҳири он буда ки тоқунун ё айнаш ҷунонқи ҳаст иқома нашоуда ё қулли он бо ҳамаи аҷзоъаш таҳаққуқ наёфтааст. Аз ин рӯ, ононро чорае нест ҷуз инки таҳаққуқи айни Ислом ва қулли онро ормони худ қарор диҳанд ва барои найли ба он талош кунанд ва ин маънои бозгашт ба Ислом аст.>>¹

Мубтанӣ бар ин тақрири олимона ва бунёдини ҳазрати аллома, метавон гуфт касоне ки нидои <<Бозгашт ба Ислом>> аз сӯй эшонро зарурӣ ё саҳиҳ намедонанд, бояд бидонанд ки ин дидгоҳашон бо эътиқод ба ҳаққоният ва ҷомеъияти Ислом созгорӣ надорад ва танҳо аз мунофиқон, душманон ва бадхоҳони Ислом наштаат гирифтааст; Чароки ҳеч тардиде нест ки Ислом дар ҳоли ҳозир иҷро намешавад ва ҳаргиз баъд аз Расули Худо салавотуллоҳи алайҳ ба далили музоҳиматҳо ва мумоёнәтҳои гуногун иқома нашоудааст, лизо ҳамаи ин инҳирофот ва фасодҳо ва фитнаҳо дар ҷаҳони Ислом дар сурате баргараф мешавад ки мусалмонон ба сӯй Исломи ҳолис ва комил бозгарданд ва онро ҳамонгуна ки ҳаст иқома намоянд. Ҳазрати аллома дар идома ба сурати комилан мунаққаҳ ва низомманд, зарурат ва кайфияти иқомаи Исломо беш аз пеш тавзиҳ медиҳанд. Эшон иқомаи Исломо ба ду сурат <<Муқфӣ ва муҳассили ғараз>> мешуморанд:

1) Иқомаи айни Ислом; Ба маънои иқомаи ақойид ва аҳкоме ки танҳо аз иродаи Худованд наштаат гирифтааст ва аз ин ҳайс ҳолис ва мубарро аз иродаи ғайри Худованд маҳсуб мегардад. Дар ҳоле ки имрӯз ончи мусалмонони ҷаҳон ба унвони Ислом мешиносанд, баъзан олуи ба иродаи ғайри Худованд аст ва дини ҳолисе ки Худованд писандидааст намебошад. Аммо иқомаи айни Ислом ба ин далил зарурӣ аст ки танҳо иродаи Худованди ҳақим аст ки зомини қамол, саъодат ва растгории инсон мебошад ва иродаи ҳар

1. Ҳамон, с116

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

касе чуз Ё натанҳо чунин замонатеро дар бар надорад, балки чи басо ба нақзи ғарази Ё ва ба шақовату залолат меанҷомад. Ба ҳамин далил аст ки метавон гуфт бисёрӣ аз мӯъзалоти имрӯзи ҷаҳони Ислом, маълули пайравӣ аз иродаи ғайри Худованд аст; Ба наҳвек ки мусалмонон дар ҳоли ҳозир аз гузораҳқое табаъият мекунанд ки онро чузъӣ аз Ислом мепиндоранд ва гумон мекунанд ки муқтазои иродаи Худованд аст. Ҳазрати аллома дар идомаи ин бахш зимни ишора ба ояи шарифаи Қуръон мефармояд:

<<...Аз ин рӯст ки Худованд ба таъкид фармудааст: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾¹; <<Огоҳ бошед ки дини холис барои Худованд аст>>; Ба ин маъно ки дини ғайри холис, барои Худованд нест ва ба Ё нисбат дода намешавад, агарчи бахшӣ аз он, аз Ё содир шуда бошад; Чароки ончи аз Худованд содир шуда, дар воқеъ як маҷмӯъаи пок буда ва маҷмӯъаи нопоке ки аз олойиши иродаи Худованд бо ғайри Ё баромада, аз Ё содир нашудааст ва бо ин васф, вучуди бархӣ аносури асил дар он, барои интисобаш бо Худованд, кофӣ нест; Чароки Худованд покиза аст ва аз ҳар чизи ғайри покиза, танзиҳ мешавад.>>²

Эшон дар идома, ин мабной фавкулъода амиқ ва шоёони таъаммулро тавзиҳ медиҳанд ва асосан дар интисоби чунин дини ғайри холисе ба Худованд хадша ворид намуда ва мефармоянд:

<<Аз ин рӯ, Худованд будани кулли дин барои Ё ва на танҳо бахшҳое аз онро ормони Ислом шумурда ва фармудааст: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾³; <<Бо онон бичангед то он гоҳ ки фитнае набошад ва дин ҳамааш барои Худо бошад>>!

Аз инҷо дониста мешавад ки Ислом, ҳаргоҳ ба ақойид ва аҳкомӣ ғайри асили омехта бошад, дар кул нисбате бо Худованд надорад ва амал ба он, мучзӣ нест; Зеро чизе ки аз талфиқи аносури Исломӣ ва аносури ғайри Исломӣ падид

1. Зумар/ 3.

2. Хошимии Хуросонӣ, Бозгашт ба Ислом, с117

3. Анфол/ 39.

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

омадааст, дар воқеъ Ислом нест, бал ихтироъи чадида аст ки тасомуҳан Ислом номида мешавад ва табъан иқомаи он, иқомаи Ислом нест, агарчи урфан иқомаи Ислом шумурда шавад.>>¹

Ин рӯйкарди бисёр амиқ, арзишманд ва табиин кунандае дар ҳавзаи Исломшиносӣ аст ки мо намунаи онро дар миёни уламо ва мутафаккирини мусалмон суроғ надорем. Мабнои ҳазрати аллома дар ин замина ин воқеъияти бузургро ёдоварӣ мекунад ки ончи моро бениёз мекунад, иҷрои Исломи холис аст на ҳар ончи ки имрӯз ба номи Ислом иҷро мекунад.

2) иқомаи кулли Ислом; Ба маънои иҷрои ҳамаи аҳком ва ақоиди Ислом ва худдорӣ аз таҷзия ва табъиз миёни онҳост, ба наҳве ки бархӣ аз онро иҷро ва бархӣ аз онро тарк намойем. Ҳазрати аллома дар мақоми табиин ва танқиҳи ин мабно мефармоянд:

<<Ислом, як маҷмӯъаи муртабит ва ба ҳампайваста, монанди як низоми дақиқ ва занҷираи ҳалқа дар ҳалқа аст ки ҳар ҷузъи он бо назар ба ҷузъи дигараш, ташриъ шуда, ба наҳве ки қатъи назар аз он, қобили ташриъ набуда ва чи басо ташриъи он, ноқизи ғараз будааст; Монанди донаҳои тасбеҳ ки ҳар як ба эътибори ҷузъӣ аз кул сохта шудааст ва ҳеҷ як ба танҳоӣ арзише надорад ва ҷуз дар қолиби кул судманд нест ва бо ин васф, вучуди аҷзои он, дар зимни вучуди кулли он аст ва бо заволи кулли он, аҷзои он низ аз байн меравад. Ба ҳамин тартиб, аҷзои Ислом низ ба эътибори кулли он, ташриъ шудааст ва ҷуз дар сурати иқомаи кулли он, судманд нест, балки чи басо дар сурати адами иқомаи кулли он, иқомаи аҷзое аз он ба танҳоӣ, зиёнбор аст; Монанди доруҳое ки табиб, бо назар ба таркибашон бо якдигар таҷвиз карда ва истеъмоли бархӣ аз онҳо ҷудо аз бархӣ дигар, хатарнок аст; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾²,
<<Ва аз Қуръон чизеро нозил мекунем ки барои мӯминон

1. Ҳошими Хуросонӣ, Бозгашт ба Ислом, с117 ва 118

2. Исроъ/ 82.

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

дармон ва раҳмат аст, дар ҳоле ки золимонро чуз зиён намеафзояд>>!>>¹

Бадин тартиб эшон дар идома таъкид мефармоянд ки иҷрои Ислом ба сурати ноқис аз адами иҷрои он хатарноктар аст ва гувоҳи ин амр ҳам он аст ки имрӯза мусалмонон дар бисёрӣ аз заминаҳо бӯхронҳо ва ҷаҷбойҳо дар сарзаминҳои худ шохид ҳастанд ки дар ҳеҷ кадом аз мамолики кофир дида ва таҷриба нашудааст ва сабаби он ҳам иҷрои Ислом ба сурати ноқис аст ва ин бар хилофи мабнӣ ройиҷ ва дидгоҳи касоне аст ки мӯътақид ҳастанд ҳар микдор аз Исломо ки муяссар шуд метавон фориг аз аҷзоъ ва қисматҳои дигараш иҷро намуд ва мегӯянд: Ончи ҳамааш тадорук намешавад ҳамааш тарк намегардад; Гӯйи дар бораи дархти мевае сухан мегӯянд ки вақте наметовон ба ҳамаи шоҳаҳои он дастрасӣ пайдо кард дасти кам метавони аз шоҳаҳои пойинтари он баҳраманд шуд; Ғофил аз онки дини худро намешавад бо амсоли дарахтони мева муқоъиса намуд балки дин, низомӣ занҷиравор ва ба ҳам печида аст ва иҷрои баҳше аз он аз адами иҷрои баҳшӣ дигар бениёз намекунад ва ҳаргиз ғарази Шореъро ҳосил намегардонад, балки ба ғасод ва нақзи ғарази ӯ хоҳад анҷомид. Лизо аслан аҷиб нест ки имрӯз мусалмонон дар зиллат ва масканат зиндагӣ мекунанд ва алорағми таваҳҳуме ки бархӣ аз онон мабнӣ бар судмандӣ иҷрои ноқиси Ислом доранд, рӯз ба рӯз бар некбат ва ваҳмати авзоъи онон афзуда мегардад. Ҳазрати аллома дар ин бора бо истинод ба оёти Қуръон мефармоянд:

<<Рӯшан аст ки хориҳои мусалмонон дар зиндагии дунё, паёмади ҳамин амали гузинушӣ ба Ислом аст ва бо ин васф, бозгашти онон ба ашадди мучозот дар охират, бинобар ваъдаи Худованд ҳатмӣ аст. Ҳачунонки Худованд ба сароҳат, касоне ки рӯйкардӣ таъбизомез дар ҳавзаи дин дорандро таҳдид карда ва амал ба бархӣ аҷзоъи Қуръон ҷудоӣ аз бархӣ аҷзоъи дигарашро нораво шумрда ва фармудааст: ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ؛ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ؛ فَرَبَّكَ لَتَسْأَلَنَّهُمْ

1. Хошими Хуросонӣ, Бозгашт ба Ислом, с 119 ва 120

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

«¹أَجْمَعِينَ؛ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ» <<Ҳамчунонки бар ҷудокунандагон нозил кардим; Ҳамонон ки Қуръонро бахш бахш мекунам; Пас ба Парвардигорат савганд ки аз ҳамаи онон бозхост мекунем; Дар бораи коре ки анҷом медоданд>>! Бал касоне ки дини худро таҷзия кардаанд ва ҳамаи онро ба унвони воҳидӣ басит барпо надоштаанд, аз Паёмбари худ бегона шумурда ва фармудааст: «²إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ» <<Ҳароина касоне ки дини худро пора пора карданд ва гурӯҳ гурӯҳ шуданд, туро бо онон коре нест! Корашон танҳо бо Худованд аст ва он гоҳ ононро ба коре ки мекарданд огоҳ хоҳад кард>>!>³

Бинобарин метавон гуфт дар назари ҳазрати аллома, иқомаи Ислом ба сурати комил ва холис на танҳо амрӣ матлуб ва зарурӣ аст, балки бар хилофи тасаввури умумӣ ва илқоёти ройиҷ ҳамвора муяссар ва амалӣ будааст; Чи онки мумкин нест Худованди ҳаким динеро барои бандагонаш комил гардонад, аммо имкони иҷрои он ба сурати комилро мунтафӣ намояд ва ин гуна ғарази худро нақз намояд. Лизо дигар навбат ба он нхоҳад расид ки ба тарки иҷрои Ислом ва ё иҷрои бахше аз он ба унвони танҳо гузинаҳои мавҷуд фикр кунем, чароки вақте имкони иқомаи Ислом ба шакли комил ба унвони як гузинаи пок ва солим вуҷуд дошта бошад даварони миёни ифсод ва фасод аз байн хоҳад рафт.

Алғараз бояд гуфт ки шиёори Бозгашт ба Исломи холис ва комил ки аз сӯй олими фарзона ва озодаандеши даврони мо ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ матраҳ шудааст, нидои бедории Исломӣ ва талангурӣ огоҳибахш аз сӯй шахсияти барҷаста ва аҳли басират хитоб ба ҳамаи мусалмонони ҷаҳон аст ва аз ҳамин рӯ фурсати муғтанам барои таҳаввулоти бунёдин дар ҷаҳони Ислом арзёбӣ мегардад. Ба чуръат метавон гуфт китоби <<Бозгашт ба Ислом>> мактабӣ мустақил ва ҳамаҷониба дар заминаи Исломшиносӣ ва мутазаммини танҳо роҳи ҳалли мавҷуд

1. Ҳичр/ 90 то 93.

2. Анъом/ 159.

3. Ҳошими Хуросонӣ, Бозгашт ба Ислом, с121 ва 122

Чаро Бозгашт ба Ислом?!

барои ислоҳи авзоъ дар ҷаҳони Ислом аст. Лизо шойисат аст ки шахсиятҳои барҷаста, мутафаккир ва рӯшанфикрони мусалмон беш аз пеш ба аҳмият ва авлавияти шиъори <<Бозгашт ба Ислом>> бо лиҳози ҳамаи ҷавониб ва мухтасоти он пай бибаранд ва фориғ аз қачфаҳмиҳо ва сангандозиҳои иддае аз сафҳо ки ҳамеша будаанд ва ҳамвора сози муҳолифашон гӯши ҳақимонро озор додааст, ба ҳимоят ва пуштибонӣ аз ин чараёни муборак бархезед то ҳар чи зудтар шоҳиди ҳамгарой ва ҳамандешии мусалмонони ҷаҳон бар меҳвари иттиҳод ва ҳамдилӣ ва оғози наҳзати мусалмонони ҷаҳон барои бозгашти ҳамаҷониба ба сӯй Исломи холис ва комил бошем ин шоъ Аллоҳ.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизаҳулоқ таъоло